

[Bjørn Elmquist]

må selvfølgelig tale for sig selv – indlæg til indtægt for, at vi uden videre skulle kunne gå ind i et flertal, som så vil gå imod det, som justitsministeren har lagt op til.

Jeg har udtrykkeligt heroppe talt om vore ideale krav, og det er ikke, fordi jeg bliver bange for vores egen skygge, men jeg har også helt tydeligt sagt, at vi hilser den undersøgelse, som justitsministeren har lovet, velkommen. Han har selv gjort opmærksom på, at det kan blive en noget besynderlig undersøgelse, men det må vi jo så tage.

Mit hjertesuk har ikke været over det, ministeren har sagt om, at det ikke kan lade sig gøre at gøre erstatningsnævnets praksis op, men en stille undren over, at erstatningsnævnet ikke selv fra starten af – og det er helt tilbage fra 1976, og det er bestemt ikke den nuværende justitsministers, hr. Erik Ninn-Hansens, ansvar – har forberedt sig på at skulle kunne lægge materiale frem til en drøftelse i folketinget af revisionen, når nu vi selv har gjort opmærksom på det i 1976 ved lovens vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil bare sige til venstres ordfører, hr. Bjørn Elmquist, at det er min erfaring, at idealerne aldrig står mål med, hvad venstre senere beslutter sig til.

Men foranlediget af hr. Wilhjelms eksempler – og han nævnedes, at man overhovedet ikke kunne give nogen som helst grund for, hvorfor man sætter erstatningsbeløbene så drastisk ned – og af, at ministeren samtidig taler om, at man vil lave noget med nogle fremtidige undersøgelser, mener jeg, det må være rimeligt, at retsudvalget ser et bredt udsnit af de afgørelser, som er truffet i erstatningsnævnet, så vi kan se, om der er rimelighed i disse beslutninger. Der er jo altså kommet nogle tilfælde, hvor man kan se ikke begrundelsen, men dog, at der er ret store forskelle på det, som retten træffer beslutning om, og det, dette billighedsnævn, eller hvad man kan kalde det, træffer beslutning om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var da bedrøveligt at høre hr. Bjørn Elmquist nu. Jeg forstår, at fru Lis Møllers

ord, der måske i første omgang virkede knap så kraftige, stadig væk står ved magt. Fru Lis Møller synes stadig væk, at vi hurtigt må kunne ordne denne sag, og det glæder mig. Så kan jeg kun sige, at så håber jeg, at fru Lis Møller kan sætte lidt mod og mandshjerte i hr. Bjørn Elmquist, så han ikke får hæftet på sig det, som engang blev sagt om et andet mandligt medlem af dette ting, nemlig: »Et ord er et ord, og en mand er en kar-kulud.«

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Ud over, at det er et ideelt krav, synes jeg også, det er et ideelt krav, at det går hurtigt, så jeg vil meget gerne slutte mig til dem, der nu er tilbage, hvem det så er. Om det er hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Wilhjelm – og jeg ved ikke rigtig, om fru Lis Møller er med – det er noget, som vi så må vente og se.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal nok lade være med at sige ret meget mere, for jeg stillede i mit første indlæg det spørgsmål til justitsministeren, hvor lang en periode han havde tænkt sig at denne undersøgelse skulle strække sig over. Jeg er sikker på, vi alle sammen er meget spændt på at høre justitsministerens svar på det, inden vi selv kaster os ud i vores debat om, hvor lang tid det skal vare.

(Kort bemærkning).

Lis Møller (KF):

Nu tror jeg, det er bedst, at jeg selv siger det. Jeg vil gerne gentage min slutning: grundlaget for en undersøgelse er, som jeg sagde i indledningen, måske ikke særlig stort og omfattende, men vi bør i hvert fald gennemgå i retsudvalget, hvad der er sket, og hvorfor det er sket.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Tendensen i den debat, vi har haft, er ganske klar. Man kan ikke sige, at der er udelte tilfredshed med loven af 1976, tværtimod er der fra alle sider enten en direkte kritik eller i hvert fald en åbning i retning af, at man skal kunne ændre det system, vi har haft i forbindelse med denne lovgivning.